

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
 Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-8224/2023-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Katarini Jukić, u pravnoj stvari tužitelja Marinka Tolića iz Republike Bosne i Hercegovine, Kreševo, Volujak bb, OIB 17240366084, kojeg zastupa punomoćnik Mate Knezović, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatskoga zavoda za mirovinsko osiguranje, OIB 84397956623, Zagreb, Mihanovićeva ulica 3, radi isplate, nakon održane javne glavne rasprave, 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I./ Nalaže se tuženiku Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje OIB 84397956623, isplatiti tužitelju Marinku Toliću OIB 17240366084 iznos od 19.872,18 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 21. lipnja 2023. do isplate, s tim da se stopa zakonske zatezne kamate za razdoblje do 29.12.2023. određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

II./ Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužitelja Marinka Tolića u dijelu u kojem od tuženika Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje potražuje isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 19.872,18 EUR za razdoblje počevši od 03. ožujka 2023. do uključivo 20. lipnja 2023.

III./ Nalaže se tuženiku Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje OIB 84397956623, naknaditi tužitelju Marinku Toliću OIB 17240366084 trošak parničnog postupka u iznosu od 2.231,25 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 29. svibnja 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na

snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Marinko Tolić u tužbi protiv tuženika Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, podnesenoj ovome sudu 21. lipnja 2023. navodi da je podnio tuženiku zahtjev za priznanje prava na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad te da je tuženik svojim rješenjem od 29. studenog 2007. taj tužiteljev zahtjev odbio. Tužitelj je podnio žalbu protiv navedenog rješenja tuženika kojim je odbijen njegov zahtjev za priznanje prava na invalidsku mirovinu te je nakon dugotrajnog upravnog postupka (tijekom kojega su doneseni rješenja tuženika od 05. ožujka 2010., presuda Visokog Upravnog suda Republike Hrvatske od 19. lipnja 2013., rješenja tuženika od 02. veljače 2015., od 02. prosinca 2016., od 20. ožujka 2017., od 17. listopada 2018., od 18. listopada 2018., od 19. listopada 2018., presude Upravnog suda u Zagrebu od 24. ožujka 2020., od 07. srpnja 2020. i od 19.02.2021., rješenja tuženika od 17.09.2021., od 25. listopada 2021., od 22. veljače 2022.) donesena presuda Upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Usl-583/20222-11 od 15. prosinca 2022., nakon donošenja koje presude je tuženik 28. travnja 2023. donio rješenje, kojim je tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad.

1.2. Tužitelj navodi nadalje da mu je tuženik 13. lipnja 2023., na temelju rješenja tuženika od 28. travnja 2023., isplatio mirovinu za razdoblje počevši od 01. siječnja 2007., unazad, u iznosu od ukupno 27.912,47 EUR, što predstavlja iznos glavnica mirovine za koju je tužitelju rješenjem tuženika od 28. travnja 2023. utvrđeno da mu pripadaju počevši od 01. siječnja 2007.

1.3. Tužitelj u ovom postupku tvrdi da mirovina po rješenju tuženika od 28. travnja 2023., za razdoblje od 01. siječnja 2007. pa nadalje, do trenutka kada mu je napokon rješenjem tuženika od 28. travnja 2023. pravo na mirovinu priznato počevši od 01. siječnja 2007., nije dospjela tek 13. lipnja 2023., jer da mirovina dopijeva svakog mjeseca, pa da stoga tuženik nije u cijelosti ispunio svoju obvezu isplate mirovine tužitelju, isplatom samo ukupne glavnice tužiteljevih zaostalih mirovina te da mu je tuženik dužan isplatiti zakonsku zateznu kamatu na iznose mirovina koje su tužitelju priznate rješenjem od 28. travnja 2023. za razdoblje počevši od 2007. pa do dana kada je tužitelju tuženik isplatio glavicu zaostalih mirovina, tj. do 13. lipnja 2023.

1.4. Tužitelj slijedom izloženih činjenica postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjev (list 163-164 spisa), pri čemu glavnim tužbenim zahtjevom potražuje iznos od 19.872,18 EUR po osnovi uglavničene kamate na iznose mirovina za koje tužitelj tvrdi da mu ih je tuženik isplatio sa zakašnjenjem, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 3. ožujka 2023. do isplate, kao i naknadu parničnog postupka. Tužitelj navodi da postavlja eventualni tužbeni zahtjev, koji je u pogledu zatraženog iznosa i zatezne kamate na isti identičan tužbenom zahtjevu koji tužitelj postavlja kao glavni zahtjev, pri čemu tužitelj svoj eventualni tužbeni zahtjev obrazlaže navodeći da ako sud smatra da tužitelju tužbenim zahtjevom zatraženi iznos ne pripada zato što je tuženik bio u zakašnjenju, da onda tužitelj ima pravo na naknadu štete, jer da je tužitelju pravo na mirovinu koja mu je priznata rješenjem od 28. travnja 2023. priznato od 01. siječnja 2007. te da je tuženik, neisplatom iznosa mirovine koji tužitelju pripada od 01. siječnja 2007. tužitelja spriječio u mirovnom uživanju njegovog prava vlasništva, kojim se treba smatrati pravo na invalidsku mirovinu koje postoji od dana kada

je tužitelj podnio zahtjev za takvu mirovinu, a ne od dana kada je tuženik donio u upravnom postupku rješenje koje je postalo konačno. Tužitelj smatra da je tuženik protupravno zadržao njegovo vlasništvo, donoseći nezakonita rješenja.

2. Tuženik se u odgovoru na tužbu i tijekom postupka protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Tuženik navodi da je u cijelosti podmirio svoju obvezu u skladu sa svojim rješenjem od 28. travnja 2023., zato što je tužitelju 13. lipnja 2023. isplaćena cjelokupna invalidska mirovina, unazad, u iznosu od ukupno 27.912,47 EUR. Tuženik ističe da je tužitelju, kao korisniku mirovine, bio dužan isplatiti samo pripadajuće svote mirovine utvrđene rješenjem tuženika od 28. travnja 2023., kojim je tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu, pa tako i na isplatu te mirovine. Tuženik smatra da je u cijelosti ispunio svoju obvezu te da nije zakasnio s njezinim ispunjenjem, pa da iz tog razloga ne duguje zatezne kamate jer da plaćanje istih nije predviđeno Zakonom o mirovinskom osiguranju te da na temelju toga Zakona korisniku mirovine pripadaju samo prava koja su taksativno navedena tim Zakonom. Tuženik tvrdi da tužitelj nema pravo na isplatu zakonske zatezne kamate niti prema odredbama ZOO-a jer da je zateznu kamatu dužan platiti samo dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, a da tuženik s isplatom razlike mirovina tužitelju nije zakasnio, jer je tuženik rješenje kojim je tužitelju konačno utvrđena visina mirovine donio 28. travnja 2023. te je nadležna služba tuženika nalog za isplatu razlike mirovine izdala 26. svibnja 2023. te je isplata tužitelju izvršena 13. lipnja 2023. Tuženik ističe da je stoga mirovina tužitelju isplaćena u primjerenom roku te navodi nadalje da tuženik nije zakasnio s isplatom mirovine jer je nije mogao isplaćivati prije nego što je doneseno rješenje u upravnom postupku koje predstavlja pravnu osnovu za isplatu mirovinskih primanja. Naime, tek je rješenjem od 28. travnja 2023. utvrđena invalidska mirovina u zatraženom opsegu i visini, pa tuženik smatra da je trenutak odlučan za dospijee tim rješenjem određene imovine dan izvršnosti rješenja od 28. travnja 2023. Budući da se tužiteljev zahtjev odnosi na razdoblje kada mirovina još nije dospjela za isplatu, tužitelj nema pravo na zakonsku zateznu kamatu. U pogledu tužbenih navoda tužitelj pravo na isplatu zatraženog iznosa ima i kao naknadu štete, tuženik navodi da se eventualna neutvrđena tražbina ne može smatrati imovinom pa stoga niti vlasništvom, budući da je predmetna tražbina u zatraženom opsegu i visini utvrđena tek rješenjem od 28. travnja 2023. Nadalje tuženik navodi da sama činjenica da je Upravni sud poništio rješenja tuženika ne znači da je rad tuženika nezakonit te da nisu ispunjene pretpostavke odštetne odgovornosti tuženika. Tijekom postupka tuženik ističe prigovor zastare te slijedom svega izloženog predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

3. Tijekom postupka pročitane su sve isprave u spisu te je izveden dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Zrinku Ručeviću.

4. Po ovako provedenom postupku, primjenjujući materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje, ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

5. Između stranaka nije sporno da je tužitelju iznos invalidske mirovine zbog profesionalne nesposobnosti za rad priznat rješenjem tuženika od 28. travnja 2023. (list 90-94 spisa), za razdoblje počevši od 01. siječnja 2007., u određenim mjesečnim iznosima. Nadalje nije sporno da je tuženik tužitelju mirovinu isplatio odjednom, u iznosu zbrojenih glavnica mirovina za razdoblje počevši od 2007. godine pa nadalje, dana 13. lipnja 2023.

5.1. Sporno između stranaka dospijee obveze tuženika isplatiti mjesečne mirovine tužitelju, iznos kojih je određen rješenjem tuženika od 28. travnja 2023. te s time u svezi je li tuženik svoju obvezu ispunio u cijelosti (tvrdnja tuženika) ili je tuženik dužan tužitelju

isplatiti zakonsku zateznu kamatu, jer je tuženik mirovinu za razdoblje počevši od 2007. pa nadalje isplatio tek 13. lipnja 2023., na način da mu je isplatio samo glavnice ranije dospjelih mirovina (tvrdnja tužitelja). Podredno je sporno postoji li obveza tuženika naknaditi tužitelju štetu slijedom nespornih činjenica iznesenih pod točkom 5. ovog obrazloženja, pri čemu tužitelj tvrdi da visinu štete predstavlja obračunati iznos kamata na glavnice mirovina isplaćenih sa zakašnjenjem 13. lipnja 2023. Naposljetku je sporno je li utuženo potraživanje zastarjelo.

6. Odredbom čl. 39. st. 1 Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj 157/13, u daljnjem tekstu ZOMO) propisano je da pravo na invalidsku mirovinu osiguranik ima od dana nastanka djelomičnog ili potpunog gubitka radne sposobnosti, a odredbom čl. 132. st. 1. i 3. ZOMO propisano je da se rješenje o priznanju prava iz mirovinskog osiguranja izvršava odmah nakon donošenja, osim ako odredbama toga Zakona nije drugačije određeno te da takvo rješenje izvršava tuženik.

6.1. Iz gore izloženih navoda tuženika (točka 2. ovog obrazloženja) proizlazi da tuženik odredbu čl. 132. st. 1. ZOMO, kojom je propisano da se rješenje od priznanju prava iz mirovinskog osiguranja izvršava odmah nakon donošenja, tumači na način da obveza isplate mirovina dopijeva tek po donošenju tog rješenja, neovisno o tome za koje razdoblje je rješenjem tuženika korisniku mirovine pravo na mirovinu priznato. Međutim, mirovina dopijeva slijedom činjenice da korisnik mirovine na istu ima pravo, a ne tek u trenutku kada tuženik, naknadno, uspije pravilno primijeniti propise na temelju kojih se određuje visina mirovine koja određenom korisniku pripada. Odredbom čl. 132. st. 1. propisana dužnost tuženika da konačno rješenje o priznanju prava iz mirovinskog osiguranja izvrši odmah ne znači da korisniku isplata mirovine pripada tek donošenjem takvog rješenja. Naime, odredbom čl. 39. st. 1. ZOMO propisano je da korisnik ima pravo na invalidsku mirovinu od dana nastanka djelomičnog ili potpunog gubitka radne sposobnosti, a ne da korisnik ima pravo na invalidsku (ili bilo koju drugu) mirovinu počevši tek od dana kada to tuženik svojim konačnim rješenjem utvrdi. Navedeno jasno proizlazi i iz izreke rješenja samog tuženika od 28. travnja 2023., u kojem se navodi, između ostalog, "Isplata mirovine pripada korisniku počevši od 13. srpnja 2006." (list 91 spisa). Budući da dakle tužitelju pravo na isplatu mirovine pripada počevši od 13. srpnja 2006., a tuženik je tužitelju (što je između stranaka nesporno) isplatio samo glavnice mirovina za razdoblje počevši od 01. siječnja 2007., i to dana 13. lipnja 2023., tuženik je na temelju odredbe čl. 29. st. 1. ZOO bio dužan tužitelju pored glavnice, koju mu je nesporno isplatio 13. lipnja 2023., isplatiti i zakonsku zateznu kamatu, za razdoblje od dopijuća pojedinog iznosa svake mjesečne mirovine (ukupna glavnica kojih mu je isplaćena unatrag) pa do isplate ukupno zbrojene glavnice mirovina, plaćenih tužitelju sa zakašnjenjem, tek 13. lipnja 2023.

6.2 Izloženom treba dodati da je visina mirovine tužitelja, priznata rješenjem tuženika od 28. travnja 2023., određena primjenom propisa na temelju kojih se mirovina izračunava, pa stoga činjenica da je tuženik navedene propise pravilno primijenio tek 28. travnja 2023. (unatrag, za razdoblje počevši od 01. siječnja 2007.) ne znači da je visina mirovine koja tužitelju pripada tuženiku prije donošenja rješenja od 28. travnja 2023. bila nepoznata, pa da stoga tuženik prije donošenja tog rješenja nije mogao pasti u zakašnjenje. Činjenica da obveza plaćanja zakonske zatezne kamate nije propisana odredbama ZOMO ne isključuje obvezu plaćanja zatezne kamate kada tuženik svoju obvezu ispuni sa zakašnjenjem prema općim odredbama obveznog prava.

7. Radi izračuna visine zakonske zatezne kamate za razdoblje u kojem je tuženik bio u zakašnjenju, jer je glavnice mirovina počevši od 2007. godine isplatio tužitelju tek 13. lipnja 2023., izveden je dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Zrinku Ručeviću.

7.1 Nakon što je pregledao sve isprave, stalni sudski vještak Zrinko Ručević dao je mišljenje da zakonske zatezne kamate na iznos mirovina isplaćenih sa zakašnjenjem, za razdoblje od 29. studenog 2007. do 09. lipnja 2023., iznose ukupno 19.872,18 EUR.

7.2 Nalaz i mišljenje vještaka Zrinka Ručevića ovaj sud ocjenjuje stručnim i jasnim te ga stoga u cijelosti prihvaća, a na njegov izračun primjedbi nisu imale niti stranke.

8. Slijedom svega izloženog, pod točkom I./ izreke ove presude tužitelju je dosuđen iznos od 19.872,18 EUR na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO, sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana podnošenja tužbe, tj. od 21. lipnja 2023. pa do isplate, dok je pod točkom II./ izreke ove presude tužbeni zahtjev odbijen u dijelu u kojem tužitelj potražuje isplatu zatezne kamate na dospjele, a neisplaćene zatezne kamate u iznosu od ukupno 19.872,18 EUR, za razdoblje od 03. ožujka 2023. pa do uključivo 20. lipnja 2023, a na temelju odredbu čl. 31. st. 2. ZOO.

9. Prethodno je ovaj sud neosnovanim ocijenio prigovor zastare. Naime, tuženik je tužitelju glavicu mirovina isplatio 13. lipnja 2023., a tužba je ovome sudu podnesena 21. lipnja 2023., pa se nije navršio trogodišnji rok zastarijevanja.

10. Naposljetku treba reći da tužitelj tužbenim zahtjevom koji postavlja kao eventualni potražuje identično kao i zahtjevom koji postavlja kao glavni, samo ističe različitu pravnu osnovu – naknadu štete; što znači da se suštinski ne radi o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu. Tužitelj potražuje naknadu štete jer je tuženik, kao što to tužitelj tijekom postupka navodi (podnesak od 12. listopada 2023 – list 112 spisa) sustavno donosio nezakonita rješenja, kroz razdoblje od 16 godina i devet mjeseci. Međutim, u takvom postupanju tuženika nema protupravnosti, a protupravnost je jedna od pretpostavki koje trebaju biti ispunjene za nastanak obveznopravnog odnosa izvanugovorne odgovornosti za štetu. Tužitelj ne dokazuje da je tuženik, kao tijelo državne vlasti, rješenja koja su u postupku koji je tužitelj pokrenuo za priznavanje prava na invalidsku mirovinu bila nezakonita uslijed krajnje nepažnje ili namjere tuženika, što znači da ne dokazuje da su ispunjene pretpostavke odštetne odgovornosti tuženika. Sama činjenica da su rješenja tuženika ukidana tijekom upravnog postupka ne znači da je tuženik postupao protupravno, jer pogrešna primjena zakona, u postupku u kojem se može izjaviti pravni lijek (kojim pravom se tužitelj koristio) ne predstavlja, bez ispunjenja daljnje pretpostavke postojanja namjere, protupravno postupanje, pa stoga tužbeni zahtjev nije osnovan po pravilima o odgovornosti za štetu, već slijedom gore izloženih razloga.

11. O trošku parničnog postupka odlučeno je na temelju odredbe čl. 154. st.5. i čl. 155. ZPP. Tužitelju je priznat i dosuđen trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku, za sastavljanje tužbe 250 bodova prema Tbr 7/1 OT, za zastupanje na ročištu 24.05.2024. – 62,5 boda prema Tbr. 9/5 OT te za zastupanje na ročištima 27.11.2024. i 24.04.2026 – po 250 bodova prema Tbr 9/1 OT, što iznosi ukupno 812,5 bodova, odnosno 1.625,00 EUR te uvećano za PDV ukupno 1.031,25 EUR. Nadalje mu je priznat trošak financijskog vještačenja u iznosu od 200,00 EUR, pa je stoga rješenjem sadržanim pod točkom II./ izreke

ove presude tužitelju dosuđen trošak parničnog postupka u iznosu od ukupno 2.231,25 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana donošenja ove presude pa do isplate.

11.1 Tužitelju nisu priznati sljedeći zatraženi troškovi: trošak sastavljanja podnesaka od 13.10.2023. i od 22.05.2024. jer tako datiranih podnesaka nema u spisu; podnesaka od 28.02.2024 i od 10.06.2024.. jer tim podnescima tužitelj specificira tužbeni zahtjev prije provođenja vještačenja, što znači da ti podnesci nisu bili potrebni radi vođenja parnice te naposljetku za sastavljanje podneska od 29.04.2025., jer je u tom podnesku postavio tužbeni zahtjev s pogrešnim imenom, prezimenom i OIB-om tužitelja, što je ispravio na ročištu 24.04.2026., za koje mu je trošak dosuđen.

U Zagrebu, 29. svibnja 2025.

Sutkinja:
Katarina Jukić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila,
- od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi pisano putem ovog suda, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30888-c65d7**

Kontrolni broj: **0a47e-d6458-4bb82**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.